

VEELTEVEEL

Verdwijnt de warme golfstroom,
wordt vruchtbaar land woestijn,
of is dit allemaal een nare droom,
die morgen niet waar blijkt te zijn.

Overstromen en vervuilen de rivieren,
verdwijnen gletsjers, smelt de ijskap,
roeien we ijsberen uit en andere dieren,
of is het doodgewoon een politieke grap?

Moeten we nu aan de spaarlampen
tegen het stijgen van het water,
gaat de middellandse zee verdampen
en komt er een ijstijd vroeg of later?

Is er wel of niet een probleem met CO₂,
warmen we op door het broeikaseffect,
of valt het eigenlijk allemaal wel mee,
en zijn de milieufanaten zo goedgebekt.

Milieuonderzoeken leiden allerwegen
tot economisch en politiek gekrakeel.
Over het losse eindje wordt gezwegen:
we zijn gewoon met veel en veel teveel.

marjan@internationalartclubdenhaag.org

@marjan groeneveld-sitsen

OVERLEVENSKUNST

We zijn met te veel,
te veel willen te veel,
willen te veel hebben
kunnen te weinig zijn.

Veel te veel hebben
veel te weinig, hebben
helemaal niets te willen,
niets te willen hebben.

Voor wie niets heeft
valt er alleen maar
te zijn:
overlevenskunst.

KEIHARD

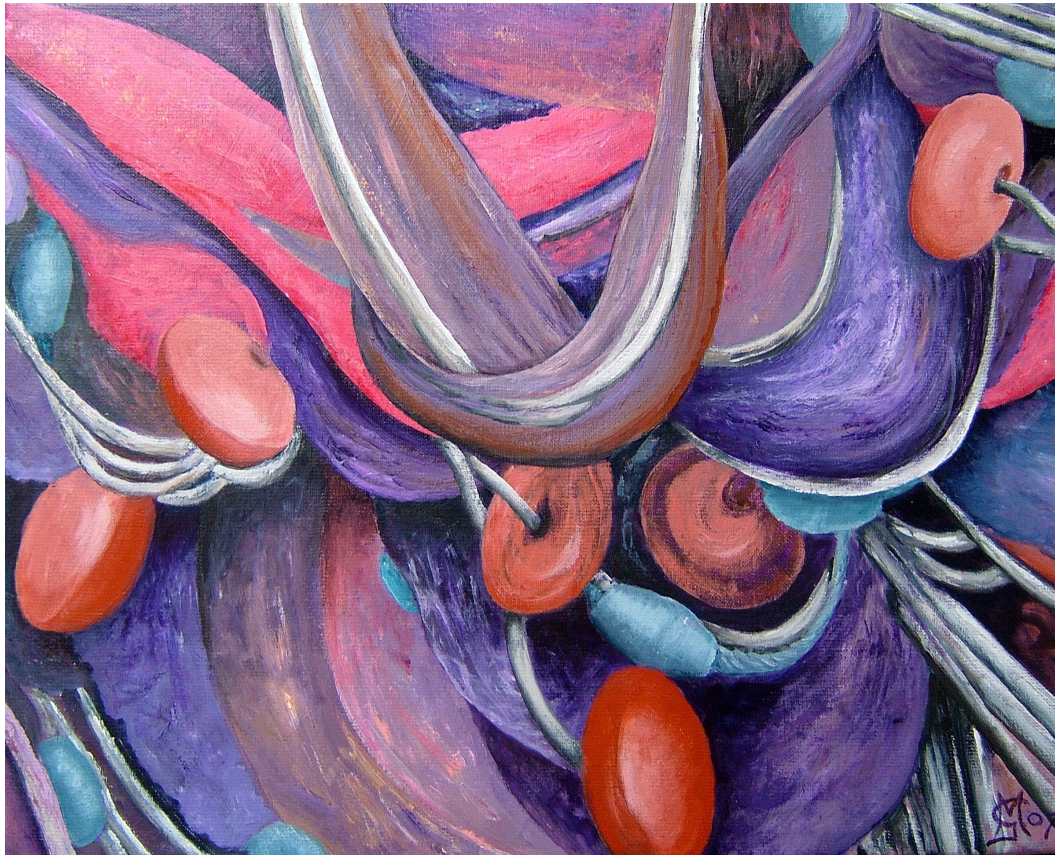

Orkaan, tyfoon, overstroming,
in het water gevallen land;
wij gaan door met ademen,
want hier is niets aan de hand.

Oprukkende woestijnen,
wij kijken naar de andere kant;
de ons toevertrouwde planeet,
die loopt intussen in het zand.

Kennelijk zijn wij hardleers
En willen we maar niet snappen:
namelijk de veel te grote maat
van onze keiharde voetstappen.

IDYLLE

Terwijl zij hun netten
aan het boeten zijn,
zitten wij aan hun visje,
met droge witte wijn.

Hun pittoreske bootjes,
leggen wij vast voor later;
zij hun 'struggle for life',
wij de idylle op het water.

Niets nieuws onder de zon,
die achter d'einder daalt;
zie de verweerde koppen
en weet weer:
de vis wordt duur betaald.